

ریزافزایی گلابی وحشی گونه‌ی *Pyrus syriaca*

Micropropagation of Wild Pear (*Pyrus syriaca*)

یوسف‌علی سعادت^{۱*}، بدرالسادات موسوی^۲ و شیمالسادات بهشتی‌روی^۳

تاریخ دریافت: ۲۱/۳/۹۱

تاریخ پذیرش: ۲/۱۰/۹۱

چکیده

استان فارس یکی از رویشگاه‌های طبیعی گلابی وحشی گونه‌ی *Pyrus syriaca* در ایران است. برداشت میوه، چرای بی‌رویه عرصه‌های جنگلی، تخریب جنگل‌ها و توسعه کشاورزی در سال‌های اخیر به شدت زادآوری طبیعی این گونه را مختل نموده است. این پژوهش به منظور دستیابی به روش سریع و آسان برای ازدیاد انبوه *P. syriaca* با استفاده از تکنیک‌های کشت درون شیشه‌ای انجام گردید. نوک شاخساره و قطعه‌های ساقه‌ی شاخه‌های رشد فصل جاری درختان انتخاب شده در جنگل ده‌کهنه سپیدان به عنوان ریزنمونه مورد استفاده قرار گرفتند. استقرار کشت‌های بدون آلودگی بر روی محیط کشت موراشیگی و اسکوک (MS) دارای ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آدنین (BA) و ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر اسید ایندول بوتیریک (IBA) صورت گرفت. میزان ۰/۸ تا ۱ میلی‌گرم در لیتر BA برای افزونش شاخساره بهینه تشخیص داده شد. ریشه‌زایی شاخساره‌های تولید شده درون شیشه‌ای در دو مرحله انگیزش ریشه در شرایط درون شیشه‌ای و نمو ریشه‌ها در شرایط بیرون از شیشه بهترین روش بود. شاخساره‌های کشت شده به مدت ۲۴ ساعت در تاریکی بر روی محیط کشت ویژه گردوی دراپور و کانی‌یوکی (DKW) با نصف غلظت عناصر ماکرو و دارای ۷۵ میلی‌گرم در لیتر IBA، پس از انتقال به گلدان‌های جیفی صددرصد ریشه‌دار شدند. افزودن ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA به محیط کشت تاثیر منفی روی ریشه‌زایی داشت و در مقایسه با محیط کشت‌های بدون BA درصد ریشه‌زایی به‌طور معنی‌دار کاهش یافت.

واژه‌های کلیدی: افزونش شاخساره، ریشه‌زایی، گلابی وحشی، محیط کشت DKW

۱. استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، شیراز
۲. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل، زابل
۳. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی‌سینا

* نویسنده مسؤل Email: saadat@farsagres.ir

وحشی با استفاده از قلمه نیز گزارشی در دسترس نیست. بنابراین لازم است که شیوه‌ای مناسب برای ازدیاد انبوه ژنوتیپ‌های برتر آن معرفی گردد و به‌نظر می‌رسد ریزافزایی (micropropagation) یکی از عملی‌ترین شیوه‌ها برای تکثیر *P. syriaca* باشد. گزارش‌های بسیاری در مورد ریزافزایی ارقام مختلف گلایی انجام شده، لیکن در مورد گونه‌های گلایی بومی ایران، پژوهش جامعی انجام نشده است.

بیشتر پژوهش‌های انجام شده در مورد ریزافزایی گلایی معمولی (*Pyrus communis*) می‌باشد که از نظر تجاری اهمیت ویژه‌ای دارد و پژوهش در مورد سایر گونه‌های گلایی به‌طور محدود انجام شده است. طبق منابع موجود در مورد کلیه مراحل ریزافزایی گلایی شامل افزونش شاخساره، ریشه‌زایی، پینه‌زایی، اندام‌زایی، سازگاری گیاهچه‌ها و رویان‌زایی بدنی پژوهش‌هایی انجام و نتایج آن‌ها گزارش شده است. محیط کشت موراشیگی و اسکوگ (MS, 1962) (Murashige & Skoog)، توسط بیش‌تر پژوهشگران در ریزافزایی گلایی مورد استفاده قرار گرفته است (Sun et al. 2009; Shibli et al. 1997; Govoni, 1998). کادوتا و نی‌می (Kadota & Niimi, 2003) از محیط کشت گیاهان چوبی (WPM) (Lloid & McCown, 1981) برای پرآوری شاخساره ارقام گلایی استفاده نموده‌اند. استقرار ریزنمونه‌های گلایی با استفاده از محیط کشت MS با نصف غلظت نمک‌های ماکرو توسط باویرا و همکاران (Baviera et al. 1989) نیز گزارش شده است. برای نیمه جامد کردن محیط کشت از دیفکو باکتو آگار و به‌ندرت از Gellan gum استفاده شده است (Bell & Reed, 2002).

بیش‌تر پژوهشگران گلایی از سایتوکاینین بنزیل آمینو پیورین (BA) استفاده نموده‌اند (Bell et al. 2009; Predieri & Govoni, 1998; Shibli et al. 1997; Sun et al. 2009) هرچند از زآتین و تو آی پی (Zip) نیز استفاده شده است (Bell & Reed, 2002). گزارش شده که افزایش یک میلی‌گرم در لیتر BA به محیط کشت برای تولید شاخساره در گلایی کافی است، اما مقدار آن براساس نوع گونه و رقم گلایی می‌تواند تغییر یابد (Morreti et al. 1991). براردی و همکاران (Berardi et al. 1992) گزارش نموده‌اند که غلظت بهینه BA برای تولید شاخساره *P. calleryana* ۵/۰ میلی‌گرم در لیتر است. کادوتا و نی‌می (Kadota & Niimi, 2003) گزارش نموده‌اند که BA با غلظت حدود ۲ میلی‌گرم در لیتر حداکثر تعداد شاخساره را در *P. pyrifolia* تولید می‌نماید.

ایران با دارا بودن بیش از ده گونه گلایی یکی از مهم‌ترین مناطق گوناگونی ژنتیکی گونه‌های گلایی‌وحشی و از منابع مهم ژنتیکی این درخت ارزشمند در دنیا محسوب می‌گردد (خاتم‌ساز، ۱۳۷۱). زمانی و همکاران (Zamani et al. 2012) نیز به تازگی ۴ گونه جدید گلایی از ایران گزارش نموده‌اند. استان فارس دارای ۱۳۲۲۰۰۰ هکتار جنگل طبیعی بوده که به دلیل گوناگونی آب و هوایی در سرتاسر این استان پهناور به صورت جامعه‌های متنوع گیاهی و جنگلی ظاهر شده‌اند. گلایی‌وحشی از گونه‌های جنگلی استان فارس است که وسعت آن در شهرستان سپیدان ۳۰۰۰۰ هکتار گزارش شده است (حمزه‌پور و بردبار، ۱۳۷۸) و از نظر مسایل اکولوژیکی، تولید محصولات فرعی و ذخیره‌گاه ژنتیکی بی‌نظیر، دارای اهمیت ویژه می‌باشد. براساس مطالعه‌های انجام گرفته توسط خاتم‌ساز (۱۳۷۱) گونه *Pyrus syriaca* Boiss. با نام محلی هرمو یکی از گونه‌های گلایی وحشی بومی استان فارس است که در اطراف جاده سپیدان به سمت یاسوج در استان فارس رویش دارد.

باوجودی که استان فارس یکی از رویشگاه‌های طبیعی *P. syriaca* در ایران می‌باشد اطلاعات کافی در مورد جنبه‌های مختلف رشد این گونه وجود ندارد. برداشت میوه، چرای بی‌رویه عرصه‌های جنگلی و تبدیل اراضی به باغ‌های دیم و آبی در سال‌های اخیر و تبدیل شهرستان سپیدان به‌عنوان یک منطقه بیلاقی و توریستی به شدت جنگل‌های این گونه را تهدید می‌کند و زادآوری طبیعی آن را مختل نموده و از دیدگاه متخصصین جنگل، یکی از گونه‌های در معرض تهدید استان فارس می‌باشد. برای احیای جنگل‌ها و استفاده از *P. syriaca* به عنوان پایه برای ارقام مختلف تجاری گلایی ضرورت دارد که تکثیر این گونه‌ی ارزشمند در استان فارس مورد بررسی قرار گیرد. عملی بودن تکثیر گونه‌های گلایی وحشی با بذر طی پژوهشی توسط اکبری موسوی و سعادت (۱۳۸۵) گزارش شده، اما به دلیل دگرگشتن بودن گلایی نهال‌های حاصل از بذر شبیه به اصل نبوده و هرچند گوناگونی ژنتیکی موجود در عرصه‌های طبیعی را بهبود خواهد بخشید، اما در صورت نیاز به تعداد زیاد نهال از یک درخت یا ژنوتیپ برتر، تکثیر رویشی لازم است. با وجودی که تکثیر رویشی گلایی با پیوند امکان‌پذیر است، اما در ازدیاد بوسيله پیوند نهال‌های حاصل از بذر به‌عنوان پایه مورد استفاده قرار می‌گیرند و چون گلایی دگرگشتن است باعث گوناگونی زیادی در درختان حاصله خواهد شد. در مورد تکثیر این گونه گلایی

روزبان و همکاران (۱۳۸۱) در مورد ریزفازایی ۹ رقم از ارقام اصلاح شده گلایی آسیایی (*Pyrus serotina* Rehd.) پژوهشی انجام داده و حداکثر پراوری شاخساره را بر روی محیط کشت WPM دارای ۲ میلی گرم در لیتر BA گزارش کرده اند. با وجود تلاش هایی که نامبردگان برای ریشه زایی شاخساره های تولید شده انجام داده اند، اما با عدم موفقیت در ریشه زایی روبرو شدند.

این پژوهش به منظور دستیابی به شیوه ای ساده و کاربردی برای ازدیاد انبوه گلایی وحشی گونه ای *P. syriaca* با استفاده از تکنیک ریزفازایی انجام گردید.

مواد و روش ها

در جنگل ده کهنه شهرستان سپیدان چندین درخت سالم و در حال رشد فعال *P. syriaca* انتخاب شده و از تنه جوش ها و شاخه های رشد فصل جاری آن ها به عنوان ریزنمونه استفاده گردید. کشت ها در اتاق رشد با دمایی معادل 27 ± 1 درجه سانتی گراد با طول مدت روشنایی ۱۶ ساعت و شدت نور ۷۵ میکرومول بر مترمربع در ثانیه که توسط لامپ های فلورسنت ایجاد می گردید، برای رشد قرار داده شدند. محیط های کشت در تمام آزمایش ها دارای ۳۰ گرم در لیتر ساکارز بود. مراحل استقرار و اعمال تیمارهای شاخه زایی و ریشه زایی به صورت آزمایش های مختلف به شرح زیر است.

آزمایش ۱. تاثیر غلظت های مختلف محلول های گندزدایی

روی استقرار درون شیشه ای *P. syriaca*

قطعه های ساقه دارای ۳-۴ جوانه جانبی به عنوان ریزنمونه مورد استفاده قرار گرفتند. ابتدا نمونه های گیاهی با آب جاری و چند قطره مایع ظرفشویی شسته و به منظور کاهش آلودگی قارچی به مدت یک ساعت در محلول یک گرم در لیتر بنومیل قرار داده شدند. سپس در زیر هود با جریان هوای یک طرفه سترون (Laminar air flow cabinet) مواد گیاهی ابتدا به مدت ۱ دقیقه در الکل اتیلیک ۷۰ درصد قرار داده شدند. سپس به مدت ۱۵ دقیقه در غلظت های مختلف محلول سفیدکننده تجاری (دارای ۵ درصد کلر) یا هیپوکلریت کلسیم ۵ درصد گندزدایی سطحی و سپس با آب مقطر سترون سه بار آبشویی شدند و در پایان ریزنمونه های مناسب جدا و روی محیط کشت قرار داده شدند. از محیط کشت MS دارای ۰/۴ میلی گرم در لیتر BA، ۰/۱ میلی گرم در لیتر IBA و نیمه جامد شده با ۸ گرم در لیتر دیفکو باکتو آگار برای همه تیمارها استفاده گردید. آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی

دو روش برای ریشه زایی شاخساره های تولید شده درون شیشه ای، مورد استفاده پژوهشگران گلایی قرار گرفته است. نخست انگیزش ریشه با استفاده از غلظت پایین اکسین برای مدت یک هفته و سپس انتقال به محیط کشت بدون اکسین برای نمو ریشه ها که در این شیوه بیشتر از محیط کشت MS یا MS با نصف غلظت نمک ها و اکسین های اسید ایندول بوتیریک (IBA) یا اسید نفتالن استیک (NAA) با غلظت ۲-۰/۱ میلی گرم در لیتر و هم چنین از اسید ایندول استیک (IAA) با غلظت حدود ۲ میلی گرم در لیتر استفاده شده است. روش دیگر ریشه زایی، فروکردن سریع انتهای شاخساره ها در محلول غلیظ IBA با غلظت ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر برای چند ثانیه و سپس انتقال به محیط کشت بدون تنظیم کننده رشد می باشد (Bell & Reed, 2002).

شیبیلی و همکاران (Shibli et al. 1997) گزارش کرده اند که اکسین های IAA، IBA و NAA موجب ریشه زایی درون شیشه ای شاخساره های تولید شده درون شیشه ای *P. syriaca* می شوند و حداکثر ریشه زایی (۷۲ درصد) در محیط کشت MS دارای ۳ میلی گرم در لیتر IBA صورت گرفت. سان و همکاران (Sun et al. 2009) برای ریشه دار کردن شاخساره های تولید شده درون شیشه ای هم گروه های گلایی از محیط کشت MS و QL (Quoirin & Lepoivre, 1977) با نصف یا یک چهارم غلظت نمک ها استفاده کرده اند.

باروس و همکاران (Barros et al. 2005) گزارش نموده اند که با قرار دادن شاخساره های تولید شده درون شیشه ای به طول ۲-۱/۵ سانتی متر در محیط کشت دارای ۲۰۰ میلی گرم در لیتر IBA به مدت ۲-۴ ساعت در تاریکی ریشه زایی اکثر ارقام گلایی با منشا کشور پرتقال و چندین رقم بین المللی امکان پذیر و درصد بالایی از نهال های تولید شده درون شیشه ای بعد از انتقال به خاک به خوبی مستقر شدند. سان و همکاران (۲۰۰۹) استفاده از محیط کشت های MS با نصف و یک چهارم غلظت نمک ها و محیط کشت QL با نصف غلظت نمک ها دارای ۰/۵ میلی گرم در لیتر IBA را برای ریشه زایی هم گروه های دیپلوئید، تریپلوئید و تتراپلوئید گلایی معمولی بررسی نموده و گزارش کرده اند درصد ریشه زایی شاخساره های کشت شده بر روی محیط کشت QL با نصف غلظت نمک ها نسبت به محیط کشت های MS با نصف و یک چهارم غلظت نمک ها برتری معنی دار دارد. ایشان ریشه زایی را در گلایی، وابسته به ژنوتیپ دانسته و ریشه زایی هم گروه های دیپلوئید را حداکثر گزارش کرده اند.

آزمایش ۴. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA روی شاخص‌های ریشه‌زایی درون شیشه‌ای *P. syriaca*

این آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار شامل غلظت‌های مختلف IBA (۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) به عنوان محیط کشت انگیزش ریشه انجام شد. هر تیمار دارای ۵ تکرار هر تکرار دارای ۴ شاخساره بود. از محیط کشت DKW با نصف غلظت عناصر ماکرو و نیمه جامد شده با ۹ گرم در لیتر دیفکو باکتو آگار به عنوان محیط کشت پایه استفاده شد. از شاخساره‌های رشد کرده در شرایط درون شیشه‌ای به طول ۷-۵ سانتی‌متر به عنوان ریزنمونه برای ریشه‌زایی استفاده گردید. ابتدا شاخساره‌ها روی محیط کشت انگیزش ریشه کشت و همه آن‌ها در اتاق رشد و شرایط تاریکی به مدت ۲۴ ساعت قرار داده شدند. پس از طی زمان انگیزش ریشه شاخساره‌ها برای نمو ریشه به گلدان‌های جیفی خیس شده‌ی سترون منتقل و در روشنایی قرار داده شدند. یادداشت‌برداری از درصد ریشه‌زایی پس از ۸ هفته قرار داشتن در گلدان‌های جیفی انجام شد.

آنالیزهای آماری با استفاده از برنامه SAS (SAS Institute, 1988) و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج

آزمایش ۱. تاثیر غلظت‌های مختلف محلول‌های گندزدایی روی استقرار درون شیشه‌ای *P. syriaca*

بر اساس نتایج حاصل از این آزمایش مشخص گردید که بین تیمارهای مختلف گندزدایی مواد گیاهی از نظر درصد ریزنمونه‌های بدون آلودگی قارچی و باکتریایی، درصد ریزنمونه‌های قهوه‌ای شده و درصد ریزنمونه‌های رشد کرده تفاوت معنی‌دار وجود ندارد (جدول ۱). با وجودی که بین تیمارهای مختلف گندزدایی سطحی تفاوت معنی‌دار مشاهده نگردید، اما حداکثر ریزنمونه‌های قهوه‌ای شده از تیمار مواد گیاهی با هیپوکلریت کلسیم ۵ درصد مشاهده شد که یک ویژگی منفی در استقرار کشت‌های درون شیشه‌ای می‌باشد.

آزمایش ۲. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA روی شاخص‌های رشد درون شیشه‌ای *P. syriaca*

بر اساس نتایج حاصل از این آزمایش (جدول ۲) ریزنمونه‌های کشت شده بر روی محیط کشت‌های دارای ۱/۰ میلی‌گرم در لیتر IBA از نظر تعداد شاخساره در ریزنمونه در مقایسه با محیط کشت‌های دارای ۰/۸ و ۰/۵ میلی‌گرم در

اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل مایع سفید کننده تجاری با غلظت‌های ۵، ۸ و ۱۰ درصد و همچنین هیپوکلریت کلسیم ۵ درصد بود. هر تیمار دارای ۵ تکرار و هر تکرار از ۵ ریزنمونه تشکیل شده بود. شاخص‌های تعداد ریزنمونه‌های بدون آلودگی قارچی و باکتریایی، تعداد ریزنمونه‌های قهوه‌ای شده و تعداد ریزنمونه‌های رشد کرده بعد از ۳ هفته یادداشت برداری شدند.

آزمایش ۲. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA روی شاخص‌های رشد درون شیشه‌ای *P. syriaca*

این آزمایش به منظور بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف IBA بر افزونش شاخساره در *P. syriaca* انجام شد. قطعات ساقه دارای ۲-۳ جوانه جانبی شاخساره‌های تولید شده درون شیشه‌ای به عنوان ریزنمونه استفاده گردید. محیط کشت DKW دارای ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر IBA و نیمه جامد شده با ۲/۲ گرم در لیتر فیتاژل برای همه تیمارها استفاده گردید. آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل غلظت‌های ۰/۵، ۰/۸ و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر IBA بودند. هر تیمار دارای ۴ تکرار و هر تکرار دارای ۴ ریزنمونه بود. یادداشت برداری از شاخص‌های رشد تعداد شاخساره، طول شاخساره اصلی، وزن تر شاخساره و پینه پس از ۵ هفته انجام گردید.

آزمایش ۳. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA و BA روی شاخص‌های ریشه‌زایی درون شیشه‌ای *P. syriaca*

این آزمایش به صورت فاکتوریل شامل سه غلظت مختلف IBA (۰/۰۱، ۰/۰۵ و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر) به عنوان فاکتور A و دو غلظت مختلف BA (صفر و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر) به عنوان فاکتور B اجرا گردید. از محیط کشت DKW نیمه جامد شده با ۸ گرم در لیتر دیفکو باکتو آگار برای همه تیمارها استفاده شد. از شاخساره‌های دو بار زیر کشت داده شده به طول ۷-۵ سانتی‌متر به عنوان ریزنمونه استفاده شد. بعد از کشت، شاخساره‌ها در اتاق رشد با ویژگی‌های پیش گفته قرار داده شدند. هر تیمار دارای ۵ تکرار و هر تکرار از ۴ شاخساره تشکیل می‌شد. درصد ریشه‌زایی پس از ۵ هفته یادداشت برداری شد.

معنی دار برتری داشتند. ریزنمونه‌های کشت شده بر روی محیط کشت‌های دارای غلظت‌های مختلف BA از نظر شاخص رشد میانگین طول شاخساره اصلی در ریزنمونه با یکدیگر تفاوت معنی دار نداشتند.

لیتر BA به طور معنی دار برتری داشتند. ریزنمونه‌های کشت شده بر روی محیط کشت‌های دارای ۰/۸ میلی گرم در لیتر BA از نظر تعداد شاخساره در ریزنمونه در مقایسه با محیط کشت‌های دارای ۰/۵ میلی گرم در لیتر BA نیز به‌طور

جدول ۱: تاثیر غلظت‌های مختلف هیپوکلریت سدیم و کلسیم روی استقرار کشت‌های درون شیشه‌ای *Pyrus syriaca* پس از ۳ هفته[¥]
Table 1: The effects of different concentrations of commercial bleach and calcium hypochlorite on establishment of *in vitro* cultures of *Pyrus syriaca* after 3 weeks[¥]

درصد ریزنمونه‌های رشد کرده Growing explants (%)	درصد ریزنمونه‌های قهوه‌ای شده Brown explants (%)	درصد ریزنمونه‌های بدون آلودگی باکتریایی Explants free of bacterial contamination (%)	درصد ریزنمونه‌های بدون آلودگی قارچی Explants free of fungial contamination (%)	تیمارهای مختلف گندزدایی سطحی Disinfection treatments
65 ^a	10 ^a	100 ^a	95 ^a	محلول ۵ درصد سفیدکننده تجاری Commercial bleach solution (5%)
68.8 ^a	31.3 ^a	100 ^a	100 ^a	محلول ۸ درصد سفیدکننده تجاری Commercial bleach solution (8%)
65 ^a	20.0 ^a	100 ^a	100 ^a	محلول ۱۰ درصد سفیدکننده تجاری Commercial bleach solution (10%)
55 ^a	45 ^a	70 ^a	100 ^a	محلول ۵ درصد هیپوکلریت کلسیم Calcium hypochlorite solution (5%)

[¥] میانگین‌های هر ستون که دارای حروف مشابه هستند در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن با یکدیگر اختلاف معنی دار ندارند

[¥]Values in each column followed by the same letter are not significantly different ($P < 0.05$) using Duncan's multiple range test

جدول ۲: تأثیر غلظت‌های مختلف BA روی شاخص‌های رشد درون شیشه‌ای *Pyrus syriaca*[¥]

Table 2: The effects of different concentrations of BA on *in vitro* growth indices of *Pyrus syriaca*[¥]

وزن تر پینه در ریزنمونه (گرم) Callus fresh weight per explant (g)	وزن تر شاخساره در ریزنمونه (گرم) Shoot fresh weight per explant (g)	میانگین طول شاخساره اصلی در ریزنمونه (سانتی‌متر) Main shoot length per explants (cm)	میانگین تعداد شاخساره در ریزنمونه Shoot number per explant	غلظت BA (میلی‌گرم در لیتر) BA concentration (mg l ⁻¹)
0.36 ^b	0.26 ^b	3.41 ^a	2.19 ^c	0.5
0.55 ^a	0.31 ^{ab}	3.81 ^a	3.33 ^b	0.8
0.37 ^b	0.41 ^a	4.17 ^a	4.31 ^a	1.0

[¥] میانگین‌های هر ستون که دارای حروف یکسان هستند از نظر آماری در سطح ۱ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن با یکدیگر تفاوت معنی دار ندارند

[¥]Values in each column followed by the same letter are not significantly different ($P < 0.01$) using Duncan's multiple range test

بر روی محیط کشت‌های دارای ۰/۸ میلی‌گرم در لیتر BA تفاوت معنی دار نداشتند. حداکثر وزن تر پینه در نمونه‌های کشت شده بر روی محیط کشت‌های دارای ۰/۸ میلی‌گرم در لیتر BA حاصل شد که به‌طور معنی دار از ریزنمونه‌های کشت

ریزنمونه‌های کشت شده بر روی محیط کشت‌های دارای ۱/۰ میلی‌گرم در لیتر BA از نظر وزن تر شاخساره در ریزنمونه در مقایسه با محیط کشت‌های دارای ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر BA به‌طور معنی دار برتری داشتند، اما با ریزنمونه‌های کشت شده

شده بر روی محیط کشت‌های دارای ۱/۰ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر BA بیش‌تر بود (جدول ۲).

روی محیط کشت دارای ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA بیش‌تر بود (جدول ۳).

آزمایش ۴. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA روی شاخص‌های

ریشه‌زایی درون شیشه‌ای *P. syriaca* براساس نتایج حاصل از این آزمایش مشخص گردید که شاخساره‌های کشت شده بر روی محیط کشت دارای ۷۵ میلی‌گرم در لیتر IBA در مقایسه با شاخساره‌هایی که بر روی محیط کشت دارای ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر IBA کشت شده بودند به طور معنی‌داری دارای درصد ریشه‌زایی بیش‌تر بودند (جدول ۴) و تمام شاخساره‌ها تولید ریشه نمودند. درصد ریشه‌زایی شاخساره‌های کشت شده بر روی محیط کشت‌های دارای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر نیز با یکدیگر تفاوت معنی‌دار نداشتند. انتقال شاخساره‌های ریشه‌دار شده درون گلدان‌های جیفی به گلدان‌های بزرگ‌تر دارای مخلوط ورمی‌کولایت و پیت خزه با موفقیت انجام و به رشد خود ادامه دادند.

آزمایش ۳. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA و BA روی

شاخص‌های ریشه‌زایی درون شیشه‌ای *P. syriaca* براساس نتایج حاصل از این آزمایش مشخص گردید که بین غلظت‌های مختلف IBA از نظر درصد ریشه‌زایی تفاوت معنی‌دار وجود ندارد هرچند بیش‌ترین درصد ریشه‌زایی از کشت شاخساره‌ها بر روی محیط کشت DKW دارای ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر IBA حاصل گردید. افزودن BA به محیط کشت روی ریشه‌زایی تاثیر منفی داشت و بین غلظت‌های مختلف BA از نظر درصد ریشه‌زایی تفاوت معنی‌دار مشاهده گردید. شاخساره‌های کشت شده بر روی محیط کشت بدون BA، ۶۲/۵ درصد ریشه‌زایی داشتند که به‌طور معنی‌دار ریشه‌زایی آن‌ها از شاخساره‌های کشت شده بر

جدول ۳: تاثیر غلظت‌های مختلف IBA و BA بر درصد ریشه‌زایی درون شیشه‌ای *P. syriaca*

Table 3: The effects of different concentrations of BA and IBA on *in vitro* rooting of *Pyrus syriaca*

درصد ریشه‌زایی Rooting percentage	غلظت IBA IBA concentration
54.17 ^a	۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر، 0.01 mg l ⁻¹
20.83 ^a	۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر، 0.05 mg l ⁻¹
45.00 ^a	۰/۱ میلی‌گرم در لیتر، 0.1 mg l ⁻¹
	غلظت BA BA concentration
62.5 ^a	صفر میلی‌گرم در لیتر، 0.0 mg l ⁻¹
7.14 ^b	۰/۱ میلی‌گرم در لیتر، 0.1 mg l ⁻¹
ns	برهمکنش، Interaction

میانگین‌های هر ستون که دارای حروف یکسان هستند از نظر آماری در سطح ۱ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن با یکدیگر تفاوت معنی‌دار ندارند

ns برهمکنش غلظت‌های مختلف BA و IBA معنی‌دار نیست

Means in each column followed by the same letter are not significantly different (P<0.01) using Duncan's multiple range test

The interaction of different concentrations of BA and IBA are not significantly different

جدول ۴. تاثیر غلظت‌های مختلف IBA بر درصد ریشه‌زایی درون شیشه‌ای *Pyrus syriaca*

Table 4. The effects of different concentrations of IBA on *in vitro* rooting of *Pyrus syriaca*

درصد ریشه‌زایی Rooting percentage	غلظت IBA در محیط کشت انگیزش ریشه IBA concentration in root induction medium
95 ^{ab}	۲۵ میلی‌گرم در لیتر، 25 mg l ⁻¹
95 ^{ab}	۵۰ میلی‌گرم در لیتر، 50 mg l ⁻¹
100 ^a	۷۵ میلی‌گرم در لیتر، 75 mg l ⁻¹
75 ^b	۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر، 100 mg l ⁻¹

میانگین‌های هر ستون که دارای حروف یکسان هستند از نظر آماری در سطح ۱ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن با یکدیگر تفاوت معنی‌دار ندارند

Means in each column followed by the same letter are not significantly different (P<0.01) using Duncan's multiple range test

بحث

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که استقرار نمونه‌های گرفته شده از عرصه‌های طبیعی جنگلی و گندزدایی آن‌ها با استفاده از الکل اتیلیک ۷۰ درصد به مدت یک دقیقه و محلول ۱۰-۵ درصد سفیدکننده‌ی تجاری امکان پذیر است (جدول ۱) و مشکل اساسی برای استقرار کشت‌های بدون آلودگی از درختان بالغ گونه‌ی *P. Syriaca* وجود ندارد. با وجودی که درصد ریزنمونه‌های قهوه‌ای شده *P. syriaca* در اثر گندزدایی سطحی با استفاده از غلظت‌های مختلف و محلول ۵ درصد هیپوکلریت کلسیم با یکدیگر تفاوت معنی‌دار نداشتند، اما بیش‌ترین درصد (۴۰ درصد) قهوه‌ای شدن و کم‌ترین درصد ریزنمونه‌های رشد کرده (۵۵ درصد) در ریزنمونه‌های گندزدایی شده با محلول ۵ درصد هیپوکلریت کلسیم مشاهده گردید. چون مدت گندزدایی در همه تیمارها یکسان بود بنابراین، قهوه‌ای شدن ریزنمونه‌ها به دلیل غلظت بالاتر کلر در محلول هیپوکلریت کلسیم می‌باشد که به بافت‌های گیاهی صدمه وارد نموده است. کمترین درصد ریزنمونه‌های قهوه‌ای شده در ریزنمونه‌های گندزدایی شده با محلول سفیدکننده ۵ درصد حاصل گردید که نشان از کمتر صدمه دیدن بافت‌های گیاهی گونه‌ی *P. syriaca* از محلول گندزدا می‌باشد و بنابراین محلول ۵ درصد سفیدکننده تجاری برای گندزدایی سطحی و استقرار نمونه‌های منشا گرفته از درختان بالغ این گونه توصیه می‌شود.

در این پژوهش از BA با غلظت‌های متفاوت به عنوان سایتوکاینین در آزمایش‌های افزونش شاخساره استفاده شد و مشخص گردید برای تولید شاخساره در گونه‌ی *P. syriaca* مناسب است. سایتوکاینین BA توسط بیشتر پژوهشگران گلابی مورد استفاده قرار گرفته است (سان و همکاران، ۲۰۰۹؛ شیپلی و همکاران، ۱۹۹۷؛ پرید/یری و گاونی، ۱۹۸۸؛ بل و همکاران، ۲۰۰۹) و برتری آن نسبت به کاینیتین، TDZ و CPPU توسط کادوتا و نی‌می (۲۰۰۳) نیز گزارش شده است. گزارش شده که افزایش یک میلی‌گرم در لیتر BA به محیط کشت برای استقرار و افزونش شاخساره گلابی کافی است، اما مقدار آن براساس نوع گونه و رقم گلابی می‌تواند تغییر یابد (مورتی و همکاران، ۱۹۹۱). براردی و همکاران (۱۹۹۲) گزارش نموده‌اند که غلظت مطلوب BA برای شاخه‌زایی *Pyrus calleryana* به میزان ۵/۰ میلی‌گرم در لیتر بوده است. نتایج این پژوهش نشان داد که غلظت‌های مختلف استفاده

شده BA روی شاخص‌های تعداد شاخساره، وزن تر شاخساره و وزن تر پینه در هر ریزنمونه تفاوت معنی‌دار داشت (جدول ۲). در غلظت‌های کم BA (۰/۵ میلی‌گرم در لیتر) برگ‌های شاخساره‌ها درشت‌تر و شاداب‌تر بودند و تعداد شاخساره تولید شده هم کم‌تر بود (جدول ۲). در غلظت‌های ۰/۵ تا ۱/۰ میلی‌گرم در لیتر BA تعداد شاخساره با کیفیت قابل قبول تولید شد و برای ریشه‌دار کردن مناسب‌تر بودند و موافق با گزارش‌های براردی و همکاران (۱۹۹۲) و مورتی و همکاران (۱۹۹۱) نیز هست. استفاده از غلظت‌های کم BA (۰/۲ یا ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر) برای استقرار نمونه‌های منشا گرفته از درختان بالغ توصیه می‌شود (جدول ۱).

برای ریشه‌زایی شاخساره‌های تولید شده درون شیشه‌ای *P. syriaca* دو روش کلی بکار گرفته شد. نخست افزایش اکسین به محیط کشت با غلظت‌های کم برای رشد و نمو توام ریشه‌ها و دیگری ریشه‌زایی در دو مرحله جداگانه انگیزش ریشه در حضور اکسین با غلظت زیاد برای مدت زمان کوتاه و سپس انتقال شاخساره‌ها به محیط کشت بدون هورمون یا گلدان‌های جیفی برای نمو ریشه‌ها. در شیوه افزایش اکسین به محیط کشت با غلظت‌های کم حداکثر ۵۴ درصد ریشه‌زایی (جدول ۳) حاصل گردید. شیپلی و همکاران (۱۹۹۷) ۷۲ درصد ریشه‌زایی را با استفاده از محیط کشت MS دارای ۳ میلی‌گرم در لیتر IBA در *P. syriaca* گزارش کرده‌اند. درصد ریشه‌زایی شاخساره‌های تولید شده درون شیشه‌ای *P. syriaca* در این آزمایش کمتر از گزارش شیپلی و همکاران (۱۹۹۷) بود که احتمالاً به دلیل غلظت کمتر IBA می‌باشد. افزودن BA به محیط کشت DKW تاثیر منفی روی درصد ریشه‌زایی *syriaca* نشان داد و در مقایسه با محیط کشت‌های بدون BA کاهش معنی‌دار داشت (۷/۱۴ درصد در مقایسه با شاهد که ۶۲/۵ درصد ریشه‌زایی داشت، جدول ۳). این تاثیر منفی روی کاهش ریشه‌زایی احتمالاً به دلیل خاصیت ضد آکسینی سایتوکاینین‌ها می‌باشد. هرچند مارتینلی (Martinelli, 1985) گزارش نموده که افزودن ۰/۰۰۳ میلی‌گرم در لیتر کاینیتین به محیط کشت دارای ۱/۰ میلی‌گرم در لیتر IBA برای ریشه‌زایی پایه‌های *Prunus* تاثیر مثبت داشت.

با استفاده از شیوه ریشه‌زایی در دو مرحله جداگانه انگیزش ریشه در حضور اکسین با غلظت زیاد برای مدت زمان کوتاه و سپس انتقال شاخساره‌ها به گلدان‌های جیفی برای نمو ریشه‌ها پیشرفت زیادی در ریشه‌زایی و بقای گیاهچه‌ها

گلدان‌های جیفی از پیت خزه خالص ساخته شده و دارای تمام عنصرهای مورد نیاز برای تامین رشد سالم گیاه می‌باشند. ریشه‌هایی که در گلدان‌های جیفی رشد می‌کنند، نازک، قابل انعطاف و دارای ریشه‌های ثانویه می‌باشند که یک عامل مهم برای زنده‌مانی و رشد گیاهچه‌ها می‌باشد و در مقایسه با ریشه‌های کلفت، شکننده و بدون ریشه‌های ثانویه که در محیط‌های ژله‌ای به‌وجود می‌آیند، بهتر می‌باشند. گیاهچه‌های ریشه‌دار شده در داخل گلدان‌های جیفی را به‌راحتی می‌توان در داخل گلدان‌های بزرگ‌تر و یا در خزانه کاشت، بدون اینکه کمترین صدمه‌ای به ریشه‌های آن‌ها وارد شود. این روش منجر به درصد زنده‌مانی بالای گیاهچه‌ها بعد از انتقال آن‌ها به گلدان و شرایط برون شیشه می‌شود. علاوه بر این با استفاده از گلدان‌های جیفی یک مرحله پرهزینه و مشکل انتقال ریز شاخساره‌ها از محیط انگیزش ریشه به محیط نمو ریشه و سپس سازگار نمودن آن‌ها حذف می‌گردد و یک روش مناسب برای صرفه‌جویی در زمان و سرمایه برای ازدیاد انبوه گونه‌های مختلف گلایی وحشی می‌باشد

تشکر و قدردانی

از رئیس محترم وقت مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس جناب آقای دکتر مهرداد محمدنیا که امکانات اجرای این پروژه را فراهم نمودند سپاسگزار می‌گردم. خانم مهندس لیلا سیاح در انجام آزمایش‌ها به‌طور صمیمانه همکاری نمودند که زحمات‌های ایشان شایسته تقدیر است.

(Plantlets) حاصل گردید. غلظت IBA در محیط کشت انگیزش ریشه از ۲۵ تا ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر متفاوت بود که غلظت ۷۵ میلی‌گرم در لیتر مناسب‌ترین بود (جدول ۴). افزایش غلظت IBA به ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر باعث کاهش معنی‌دار درصد ریشه‌زایی نسبت به محیط کشت دارای ۷۵ میلی‌گرم در لیتر شد. این امر به میزان نیاز گیاهان به آکسین برای ریشه‌زایی بستگی دارد. به نظر می‌رسد افزایش غلظت IBA به ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر برای انگیزش ریشه فراتر از سطح بهینه نیاز *P. syriaca* باشد و موجب کاهش معنی‌دار درصد ریشه‌زایی گردیده است. تولید بافت پینه و ریشه‌های کلفت و کوتاه نیز از تاثیرهای نامطلوب غلظت‌های زیاد آکسین می‌باشد که موجب کاهش زنده‌مانی گیاهچه‌های تولید شده درون شیشه‌ای بعد از انتقال به خاک می‌گردد.

استفاده از گلدان‌های جیفی بر اساس تجارب قبلی در ریشه‌زایی گردو (سعادت و هنرتی، ۱۹۹۹) موجب پیشرفت چشمگیری در ریشه‌زایی گلایی وحشی شد و منجر به ۱۰۰ درصد ریشه‌زایی شاخساره‌های *P. syriaca* (جدول ۴) گردید. این اولین گزارش ریشه‌زایی دومرحله‌ای در گونه‌های مختلف گلایی وحشی است که از گلدان‌های جیفی برای نمو ریشه‌ها استفاده گردیده است. تمام گیاهچه‌های تولید شده در گلدان‌های جیفی به گلدان معمولی منتقل و در گلخانه رشد نمودند. استفاده از گلدان‌های جیفی برای نمو ریشه‌های گلایی وحشی دارای برتری‌های زیر خواهد بود.

منابع:

جهت ملاحظه منابع به صفحه‌های ۱-۲ متن انگلیسی مراجعه شود.

Micropropagation of Wild Pear (*Pyrus syriaca*)

Saadat^{1*}, Y. A., Mousavi², B. and Beheshti Rooy³, SH.

Abstract

Fars province is one of the natural habitats of *Pyrus syriaca* in Iran. Harvesting of fruits, deforestation, expansion of agriculture and overgrazing in recent years imposed detrimental effects on natural regeneration of this species. This research was carried out to develop tissue culture techniques for easy, rapid and mass propagation of *P. syriaca*. Shoot tips and nodal segments of current season growth shoots of selected trees in Deh-Kohne open forest in Sepidan County, Fars province, Iran were used as explants. Cultures free of contamination were established on MS medium containing 0.4 mg l⁻¹ BA, 0.01 mg l⁻¹ IBA. Concentration of 0.8 or 1.0 mg l⁻¹ BA was optimum for shoot multiplication. The best procedure for rooting of *in vitro* produced shoots consisted of two phases: *in vitro* root induction and *ex vitro* root development. For root induction, *P. syriaca* shoots were cultured on DKW medium (half strength macronutrients) containing 75 mg l⁻¹ IBA and incubated in the darkness for 24 hours. For root development, shoots were transferred from root induction medium to moistened Jiffy-7 pots. Using this method 100 percentage of shoots rooted. Inclusion of 0.1 mg l⁻¹ BA in nutrient media had negative effects on rooting of *P. syriaca* shoots and significantly decreased rooting percentage.

Keywords: DKW nutrient medium, rooting, shoot multiplication, wild pear

References

- Akbari Mousavi, Z. and Saadat, Y. A. 2006. Breaking dormancy and germination of wild pear (*Pyrus spp*) seeds. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 14: 92-104 (In Persian with English abstract).
- Barros, M. T. F., Hipolito, C. I. and Baptisa, C. G. M. 2005. *In vitro* rooting of Portuguese pear cultivars (*Pyrus communis*) in response to changes in auxin induction and dark period treatments. Acta Horticulturae, 671: 631-636.
- Baviera, J. A., Garcia, J. L. and Ibarra, M. 1989. Commercial *in vitro* micropropagation of pear cv Conference. Acta Horticulturae, 256: 63-68.
- Bell, R. L. and Reed, B. M. 2002. *In vitro* tissue culture of pear: advances in techniques for micropropagation and germplasm preservation. Acta Horticulturae, 596: 412-418.
- Bell, R. L., Srinivasan, C. and Lomberk, D. 2009. Effect of nutrient media on axillary shoot proliferation and preconditioning for adventitious shoot regeneration of pears. *In vitro* Cellular and Developmental Biology- Plant, 45: 708-714.

1. Research Assistant Professor, Research Center for Agriculture and Natural Resources of Fars Province, Shiraz

2. Master of Agricultural Biotechnology, Faculty of Agriculture, Zabol University, Zabol

3. Master of Agricultural Biotechnology, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan

*: Corresponding Author **Email:** saadat@farsagres.ir

- Berardi, G., Infante, R. and Neri, D. 1992. Micropropagation of *Pyrus calleryana* Dcn. from seedlings. *Scientia Horticulturae*, 53: 157-165.
- Hamzepour, M. and Bordbar, K. 1999. Studying some of the characteristics of *Lonicera nummularifolia* in Sepidan region. *Pajouhesh-va-Sazandegi*, 40, 41, 42: 73-75 (In Persian with English abstract).
- Kadota, M. and Niimi, Y. 2003. Effects of cytokinin types and their concentrations on shoot proliferation and hyperhydricity in *in vitro* pear cultivars shoots. *Plant Cell Tissue and Organ Culture*, 72: 201-265.
- Khatamsaz, M. 1992. Flora of Iran, No. 6: Rosaceae, Research Institute of Forests and Rangelands. Tehran, Iran, 352p. (In Persian).
- Lloyd, G. and McCown, B. 1981. Commercially feasible micropropagation of mountain laurel, *Kalmia latifolia*, by the use of shoot tip culture. *Proceeding of Plant Propagation society*, 30: 421-427.
- Martinelli, A. 1985. Factors affecting *in vitro* propagation of the peach almond hybrids 'Hansen 536'. *Acta Horticulturae*, 173: 237-244.
- McGranahan, G. H., Driver, A. and Tulecke, W. 1987. Tissue culture of *Juglans*. In: Bonga, G. M. and Durzan, D. J. (eds.). *Cell and Tissue Culture in Forestry*, Vol. 3, Martinus Nijhoff Publishers, Dordrecht, Boston, Lancaster, 261-271.
- Moretti, C., Scozzoli, A., Passini, D. and Pagannelli, F. 1991. *In vitro* propagation of pear cultivars. *Acta Horticulturae*, 300: 115-122.
- Murashige, T. and Skoog, F. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. *Physiologia Plantarum*, 15: 473-497.
- Predieri, S. and Govoni, M. 1998. *In Vitro* propagation of compact pear clones. *Acta Horticulturae*, 475: 127-134.
- Quoirin, M. and Lepoivre, P. 1977. Improved media for *in vitro* cultures of *Prunus* sp. *Acta Horticulturae*, 78: 437-442.
- Roozban, M. R., Arzani, K. and Moieni, A. 2002. Study on *in vitro* propagation of some Asian pear (*Pyrus serotina* Rehd.) cultivars. *Seed and Plant*, 18: 348-361.
- Saadat, Y. A. and Hennerty, M. J. 1999. The effects of different *in vitro* and *ex vitro* treatments on rooting performance of Persian walnut (*Juglans regia* L.). *Acta Horticulturae*, 544: 473-480.
- SAS Institute., 1988. SAS/STAT User's Guide. Release 6.03, Statistical Analysis System (SAS) Institute, Inc., Cary, N.C., USA.
- Shibli, R. A., Ajlouni, M. M., Jaradat, A., Aljanabi, S. and Shatnawi, M. 1997. Micropropagation in wild pear (*Pyrus syrica*). *Scientia Horticulturae*, 68: 237-242.
- Sun, Q., Sun, H. and Bell, R. L. 2009. Effect of polyvinyl alcohol on *in vitro* rooting capacity of shoots in pear clones (*Pyrus communis* L.) of different ploidy. *Plant Cell Tissue and Organ Culture*, 99: 299-304.
- Zamani, A., Attar, F. and Maroofi, H. 2012. A synopsis of the genus *Pyrus* (Rosaceae) in Iran. *Nordic Journal of Botany*, 30: 310-312.